

Enderrock | Text i fotos: Xavier Mercadé | Actualitzat el 08/04/2018 a les 13:56

El foc de camp de Manolo García

El músic barceloní va presentar el seu nou disc, 'Geometría del rayo', a l'Auditori de Girona

Manolo García a l'Auditori de Girona | Xavier Mercadé

Manolo García va estar tocant a l'Auditori de Girona durant les nits del 6 i 7 d'abril per presentar la gira del disc *Geometría del rayo* (Sony Music, 2018), amb totes les entrades venudes des de feia setmanes.

Foto: Xavier Mercadé

Després d'aparèixer entre el públic i d'interpretar en acústic la cançó «Frío de la noche» assegut al terra de l'Auditori de Girona, **Manolo García** va confessar que volia que aquella nit fos com un foc de camp, una trobada entre amics que es retroben, però «no com aquells que surten en alguns anuncis de cervesa, aquí no cal compartir-ho tot a les xarxes!». Un punt en què va insistir diverses vegades durant el concert convidant tothom a viure el moment i deixar-se de mandangues digitals. Però la realitat s'imposava: els encarregats de seguretat de l'Auditori havien de cridar l'atenció constantment a aquells que activaven el flaix dels cel·lulars i molts no podien evitar intentar fer-se una *selfie* amb **García** en alguna de les nombroses incursions que feia a la platea.

Foto: Xavier Mercadé

Possiblement *Geometría del rayo* (Sony Music, 2018) no és el treball més festiu de la carrera en solitari de l'excantant d'**El Último de la Fila**, però en viu el seu repertori pren una nova vida, les cançons s'expandeixen i troben nous significats i noves rítmiques. Per tant, les deu cançons de nova creació (nou del disc nou i «Crepúsculo creciente», que ha sortit també com a *bonus track*) es van fondre perfectament entre clàssics de la seva discografia en solitari com «Un giro teatral», «A San Fernando» o «Nunca el tiempo es perdido». Atenció als nostàlgics: de la banda que va formar amb **Quimi Portet** només en treu a la llum una sentida «Sin llaves». Com a tots els seus concerts, **Manolo García** va ser generós amb el repertori i el minutatge: més de dues hores i mitja de concert, 27 cançons i una versió de **Ritchie Valens** per acabar el concert, i la seva ja clàssica passió sobre les taules. Un escenari decorat per llums de neó, làmpares de plasma tretes d'alguna botiga multipreu, dues pantalles laterals poc lluïdes i un sofà d'orelles que es va convertir en la gran descoberta escènica on el músic s'asseia, s'hi tombava, s'hi estarrufava o en saltava. Un sofà que dubtem molt que arribi sencer al final de la gira.

Foto: Xavier Mercadé

L'inici d'una nova gira de **Manolo García** és el retrobament d'una vella amiatat, un moment agradable extremadament recomanable per als sentits, on manen els somriures de complicitat. El músic pot haver arribat ja a la seixantena, però en moments com «A San Fernando» o «Ruedo rodaré» (cantada amb la seva germana **Carmen García**) saltava aquella guspira que ens va enganxar en temps de **Los Rápidos** i **Los Burros** o als primers concerts d'**EUDLF** fa ja més de tres dècades.

Podeu veure la galeria de fotos del concert completa aquí:

<http://www.enderrock.cat/galeria/497/pagina1/concert/manolo/garcia/auditori/girona>

Foto: Xavier Mercadé